

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΑΣΗΣ

ΑΞΙΑΚΕΣ ΑΡΧΕΣ • ΤΡΟΠΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

Η παρούσα έκδοση τυπώθηκε σε 2.500 αντίτυπα τον Ιανουάριο του 2015. Είναι προϊόν μακροχρόνιας και συλλογικής επεξεργασίας και αποτελεί ένα συνεχές κάλεσμα προς σωματεία και συλλογικότητες για την οργάνωση της εργατικής τάξης και την ανάπτυξη των αυτοοργανωμένων ταξικών αγώνων

Την έκδοση αυτή με τη σημερινή της μορφή υπογράφουν τα παρακάτω σχήματα:

- Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (ΣΒΕΟΔ) – www.sveod.gr
- Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων & λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού (ΣΣΜ) - sodateioserbitoronmageiron.blogspot.gr
- Συνέλευση εργαζομένων, ανέργων, φοιτητών στα ΜΜΕ - katalipsiesiea.blogspot.gr

Κατά τη διάρκεια των προσπαθειών για κοινή δράση, συμμετείχαν αρκετές ακόμα συλλογικότητες στις διαδικασίες είτε ως κανονικά μέλη είτε ως παρατηρητές. Για διάφορους λόγους (διαφωνίες, μείωση μελών και απουσία δράσης, άλλες προτεραιότητες) δεν κατέστη δυνατό να προχωρήσουμε όλοι μαζί από κοινού στα βήματα που απαιτούνται για τη δημιουργία εργατικής ομοσπονδίας βάσης. Ελπίζουμε σύντομα στο μέλλον να ξαναβρεθούμε – εκτός από τους αγώνες και τους δρόμους στους οποίους βρισκόμαστε συχνά - και στα πρώτα βήματα οργάνωσης των εργατικών αγώνων βάσης.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ είναι αποτέλεσμα πολύχρονων διαδικασιών της τακτικής συνέλευσης σωματείων βάσης, εργατικών συνελεύσεων, ομάδων και συλλογικοτήτων. Η συνέλευση ξεκίνησε αρχικά με αφορμή τη διοργάνωση συγκεκριμένων δράσεων (π.χ. εργατική Πρωτομαγιά) και αργότερα έγινε φανερό ότι ήταν αναγκαία η από κοινού δράση πάνω στη βάση της αυτοοργάνωσης στους χώρους εργασίας, στη βάση των οριζόντιων δομών από τα κάτω και των συλλογικών διαδικασιών. Η ζύμωση με τους συναδέλφους, οι διαδικασίες συνελεύσεων βάσης, οι από κοινού αποφάσεις και η συμμετοχή όλων των εργαζομένων στη διαμόρφωση και την πραγματοποίηση δράσεων και διεκδικήσεων, είναι χαρακτηριστικά κοινά σε όλες τις συλλογικότητες που συμμετέχουν.

Η συνέλευση αυτή των σωματείων και συνελεύσεων, έχοντας πραγματοποιήσει κοινές δράσεις (παρεμβάσεις, κοινά μπλοκ σε απεργιακές πορείες, μοιράσματα) προσπάθει να ανιχνεύσει κοινούς τόπους και τρόπους δράσης στο πεδίο των ταξικών αγώνων και ταυτόχρονα προσπαθεί να διαμορφώσει εκείνες τις συνθήκες που θα επιτρέψουν αυτός ο συντονισμός και η δικτύωση να πάνε ένα βήμα παραπέρα. Το βήμα παραπέρα για εμάς δεν είναι ένας απλός συντονισμός δράσεων αλλά η πραγματική αλληλεγγύη και οργάνωση στη βάση, όλων όσοι συμμετέχουμε σε εργατικούς αγώνες. Η δημιουργία μιας εργατικής ομοσπονδίας είναι για μας βασικός στόχος στην πορεία των ταξικών αγώνων.

Έτσι θα συμβάλουμε πληρέστερα και εμείς με τις δυνάμεις μας στην οργάνωση των ταξικών αγώνων από τα κάτω, στην αυτοοργάνωση της εργατικής τάξης ενάντια στο κεφάλαιο και κάθε λογής εξουσία. Προχωράμε προτείνοντας ένα νέο δομικό μοντέλο, οριζόντιο και αντιεραρχικό που προτίθεται να συνθέσει το μωσαϊκό των ακηδεμόνευτων εργατικών αντιστάσεων σε μια ομοσπονδία βάσης.

Έχοντας στο μυαλό μας όλα τα παραπάνω, προσπαθήσαμε – παράλληλα με τις δράσεις – να συνθέσουμε κάποιες αρχικές απόψεις σχετικά με τη λειτουργία, τους σκοπούς και τον τρόπο δράσης αυτής της ομοσπονδίας. Σε καμία περίπτωση δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε όλη τη γνώση του κόσμου ή ότι μπορούμε να δίνουμε ντιρεκτίβες για εργατικούς αγώνες. Όμως, ήταν έντονη η ανάγκη να ορίσουμε ένα πλαίσιο αρχών και λειτουργίας του κοινού μας βηματισμού και με βάση αυτό το πλαίσιο να καλέσουμε και άλλους εργαζόμενους και εργατικές οργανώσεις να συμπορευτούν μαζί μας.

Τα παρακάτω κείμενα είναι προϊόν συλλογικής συζήτησης και επεξεργασίας. Για την τελική διαμόρφωσή τους, απαιτήθηκαν πολλές ώρες θεωρητικών αναζητήσεων και πρακτικών προβληματισμών. Χρειάστηκε επίσης να γίνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις, αναλυτική εξήγηση τοποθετήσεων και συγκερασμός απόψεων. Ακόμα, πολλές φορές, χρειάστηκε και εμείς οι ίδιοι να επαναπροσδιορίσουμε όρους και λέξεις, να αναρωτηθούμε, να αμφισβητήσουμε και τελικά μέσα από τη συζήτηση στην κάθε συλλογικότητα ξεχωριστά και τελικά συλλογικά, να πάρουμε θέση. Όροι όπως αυτοοργάνωση, συμμετοχικότητα, σύνθεση και συνδιαμόρφωση απέκτησαν για μας πραγματικά καινούριο περιεχόμενο, αφού αναγκαστήκαμε να τους σκεφτούμε για μια οργάνωση μεγάλης κλίμακας αλλά και στα πλαίσια των σχέσεων μεταξύ συλλογικοτήτων.

Οι παρακάτω θέσεις λοιπόν εκφράζουν το σύνολο των μελών των συλλογικοτήτων που συμμετέχουν και δημοσιεύονται από εμάς με σκοπό τη σκιαγράφηση των εργατικών δομών που θέλουμε. Οι θέσεις χωρίζονται σε αξιακές αρχές (αρχές που θεωρούμε σημαντικές και अपαραβάτες) και σε τρόπους οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης.

ΠΕΡΙΤΕΧΝΗΜΕΝΑ

Πρόλογος .....ΣΕΛ. 5

Αξιακές αρχές ..... ΣΕΛ. 6

• ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ..... ΣΕΛ. 6

• ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ .....ΣΕΛ. 7

• ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ .....ΣΕΛ. 7

• ΑΦΙΣΕΣ ΑΠΟ ΔΡΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΥ
ΣΧΗΜΑΤΟΣ
ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ..... ΣΕΛ. 8

• ΑΝΤΙΣΕΞΙΣΤΙΚΟΣ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΕΛ.10
• Η ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΔΟΜΗ
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ....ΣΕΛ. 10

Τρόποι οργάνωσης
& δράσης ..... ΣΕΛ. 11

• ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΛΗΨΗΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ .....ΣΕΛ 11

• ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ..... ΣΕΛ 12

• ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟ-
ΜΙΚΟ ΠΛΕΓΜΑ ..... ΣΕΛ 13

• ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕ
ΚΑΘΕΤΕΣ ΔΟΜΕΣ ..... ΣΕΛ. 13

• ΥΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΒΑΣΗΣ .....ΣΕΛ. 14

ΑΞΙΑΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΑΣΗΣ

ΚΑΘΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ οφείλει να εκφράζει ρητά, ήδη από τη στιγμή της ίδρυσής του, τις αξιακές του αρχές. Να ορίζει δηλαδή ξεκάθαρα και δημόσια τις αξίες και την κουλτούρα που τον διέπουν και με τις οποίες θα διεξάγει τον αγώνα του. Μέσω αυτής της διαδικασίας, η ομοσπονδία κατοχυρώνεται πολιτικά με δύο τρόπους: έναν εσωτερικό και έναν εξωτερικό. Εσωτερικά, δημιουργείται ένα κλίμα απόλυτης σαφήνειας ως προς τον χαρακτήρα της ομοσπονδίας. Όλα τα πρωτοβάθμια μέλη θα αναγνωρίζουν καταρχήν και ως βάση αυτές τις αξιακές αρχές που θα θεωρούνται και ο πυρήνας του συνδικαλιστικού μοντέλου βάσης το οποίο προωθούμε.

Εξωτερικά, το κείμενο των αξιακών αρχών θα έχει ένα δημόσιο χαρακτήρα. Με τον όρο δημόσιο εννοούμε ότι μέσω αυτού θα παρουσιάζεται προς το σύνολο της εργατικής τάξης ο δικός μας τρόπος συνδικαλιστικού αγώνα και οργάνωσης. Οι αξιακές αρχές που παρουσιάζουμε παρακάτω αποτελούν προϋπόθεση αλλά και πρόταγμα λειτουργίας της εργατικής ομοσπονδίας βάσης. Έννοιες, όπως αντισεξισμός, διεθνισμός/αντιφασισμός, αντικαπιταλισμός, οριζόντια δομή, αντιεραρχία καθώς και η σχέση με το κρατικό οικονομικό πλέγμα θα πρέπει να μεταφράζονται σε συμπεριφορές και να βρίσκουν πρακτικό αντίκρουσμα στην καθημερινή ζωή της ομοσπονδίας.

Θέλοντας όμως να μη μένουμε σε κενές λέξεις και ορισμούς, προσπαθήσαμε να περιγράψουμε πως αντιλαμβανόμαστε την κάθε έννοια που αναφέρεται παραπάνω.

Στιγμιότυπο από την μηχανοκίνητη πορεία την Πρωτομαγιά του 2014. Η πορεία ξεκίνησε από το Πεδίο του Άρεως και μέσω κεντρικών οδών κατέληξε στο καφέ Scherzo στο Μαρούσι.

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΩΣ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ αντιλαμβανόμαστε το συνδικαλισμό με ένα διπλό τρόπο. Σίγουρα τα σωματεία μας αλλά και η Ομοσπονδία μάχονται για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας του συνόλου των εργατών-τριων. Ταυτόχρονα όμως, οι εργατικές ομάδες/σωματεία/συνδικάτα, ως οι πιο πλατιές οργανώσεις της εργατικής τάξης, αποτελούν κύτταρα για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος στο σύνολό του. Το καπιταλιστικό σύστημα βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, στο όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ξεζούμισμα των εργατών για να ενισχύεται το κεφάλαιο. Οι οργανωτικές δομές των εργατών πρέπει να είναι ενταγμένες στην ταξική πάλη και εκτός από την πάλη τους για τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας, θα πρέπει να αποτελούν κέντρα συγκέντρωσης της εργατικής τάξης μέχρι την τελική της απελευθέρωση, μέχρι οι εργάτες να συνειδητοποιήσουν τον ιστορικό τους ρόλο, που δεν είναι άλλος από την κατάργηση του καπιταλισμού και συνεπώς και της μισθωτής σκλαβιάς και των εκμεταλλευτικών σχέσεων. Η εργατική τάξη πρέπει να οργανωθεί σε τάξη για τον εαυτό της, να αυτομορφωθεί και τα σωματεία και οι ομοσπονδίες των εργατών είναι το πιο σημαντικό όπλο που διαθέτουν οι εργαζόμενοι ως προς αυτό το σκοπό. Μέσω της συλλογικοποίησης και των αγώνων, επιδιώκουμε να ενδυναμώσουμε την ταξική ενότητα και την οξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης οι οποίες θα οδηγήσουν στον ριζικό κοινωνικό μετασχηματισμό.

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ της ανάπτυξης του καπιταλισμού, το προλεταριάτο αντιλήφθηκε τόσο την παγκοσμιότητα της ύπαρξής του, όσο και την αξία της ανάπτυξης της διεθνιστικής φύσης των αγώνων που έπρεπε να διεξάγει. Χαρακτηριστικά, στα 1863, μια επιστολή των άγγλων προς τους γάλλους εργάτες ανέφερε: “Για την υπόθεση των εργατών είναι ανάγκη να συναδελφωθούν οι λαοί. Γι’ αυτό το σύνθημά μας είναι η αδελφσύνη”. Η διεθνιστική αυτή αντίληψη οδήγησε, όπως είναι γνωστό, στην συνένωση της Πρώτης Διεθνούς το 1864, την κορωνίδα της σύμπραξης της παγκόσμιας εργατικής τάξης, η οποία χωρίς δυστυχώς να αποφύγει τις έριδες και τις διασπάσεις, κατέληξε στο σύνθημα “προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε”!

Σήμερα, όπου το κεφάλαιο από τη μία υπερβαίνει στην κίνησή του κάθε γεωγραφικό και συνοριακό διαχωρισμό και από την άλλη ενισχύει τον κατακερματισμό της εργατικής τάξης - αρκεί να καταμετρήσει κανείς τους χιλιάδες νεκρούς προλετάρους στα σύνορα του Μεξικό με τις ΗΠΑ ή στα ευρωπαϊκά σύνορα που ορίζονται από τον βυθό της Μεσογείου - ακριβώς για να μπορεί να την εκμεταλλεύεται αποτελεσματικότερα, είναι αυταπόδεικτο ότι περισσότερο από ποτέ η τελευταία οφείλει να οξύνει τα διεθνιστικά της αντανάκλαστικά.

Ειδικότερα στον ελληνικό χώρο, με τη διαρκή κοινωνική φτωχοποίηση, με το φαινόμενο του κοινωνικού κανιβαλισμού, το οποίο σχηματικά μπορεί να οριστεί στο ότι “οι πεινασμένοι τρώνε τους νηστικούς” και, φυσικά, με τον ρατσισμό να ενισχύεται τόσο από την κυβερνητική ατζέντα όσο και από τα νεοφασιστικά μορφώματα, οι κοινοί αγώνες ντόπιων και μεταναστών δεν μπορεί παρά να είναι μια από τις βασικές προϋποθέσεις των αγώνων που δίνουμε. Προϋπόθεση η οποία έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη λειτουργία του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού, ο οποίος για δεκαετίες αρνιόταν να εντάξει στα συνδικάτα τους/τις μετανάστες/ριες εργάτες/ριες, μετατρέποντας την διεθνιστική αλληλεγγύη σε ένα κενό νοήματος σύνθημα.

Ο προλεταριακός διεθνισμός αποτελεί, συνεπώς, το αντίβαρο στον εθνικό/φυλετικό/θρησκευτικό/πολιτισμικό διαχωρισμό τον οποίο τα αφεντικά επιβάλλουν. Αποτελεί, μέσα από την ανάγνωση των κοινών συμφερόντων του προλεταριάτου όλων των χωρών, τη διαχρονική απάντηση των καταπιεσμένων στην πολιτική, πολιτισμική και εν τέλει οικονομική υποδούλωσή τους. Ο διεθνιστικός χαρακτήρας της σκέψης και της δράσης των καταπιεσμένων δεν μπορεί παρά να ενέχει το όραμα της παγκόσμιας κοινωνικής απελευθέρωσης. Το όραμα της απελευθέρωσης της ανθρωπότητας από τα δεσμά του κεφαλαίου.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ, Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ προέρχεται από τη λέξη fascis, ρωμαϊκό σύμβολο εξουσίας. Καθιερώθηκε σαν όρος από τον Μουσολίνι, και ερμήνευε την αναγωγή του έθνους ως την υπέρτατη αξία υπεράνω κάθε άλλης. Από την απαρχή του, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, στάθηκε ενάντιος σε κάθε απελευθερωτικό πρόταγμα, σε κάθε αγώνα και κίνημα που επιδίωκε την χειραφέτηση του προλεταριάτου από τα δεσμά του κεφαλαίου.

Ορίζοντας κατά το δοκούν το “άλλο” και το “διαφορετικό”, τα φασιστικά καθεστώτα αιματοκύλησαν τον πλανήτη βάζοντας στο στόχαστρο κομμουνιστές, αναρχικούς, εβραίους, ρομά, ομοφυλόφιλους και οποιονδήποτε άνθρωπο ή κοινωνική ομάδα δεν ταίριαζε με τα βιολογικά και πολιτισμικά πρότυπα του εκάστοτε δικού τους “κυρίαρχου έθνους”.

Στις μέρες μας επανέρχεται στο πολιτικό προσκήνιο με την προβιά του “αντισυστημικού”, επιδιώκοντας και πάλι να διασπάσει το προλεταριάτο σε ελληνικό και ξένο, να κυνηγήσει το “άλλο” και να σταθεί απέναντι σε κάθε κοινωνικό και ταξικό αγώνα, στην υπηρεσία του κράτους και του κεφαλαίου.

Όταν αμφισβητείται η ίδια η ύπαρξη του καπιταλισμού, οι δημοκρατικές ρητορείες περί ελευθερίας και δικαιωμάτων εξαφανίζονται. Το ιδεολόγημα της «ταξικής ειρήνης» πλέον τίθεται στην άκρη και ο ταξικός πόλεμος όχι μόνο οξύνεται αλλά γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρος σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες, το κυνήγι μαγισσών με τις οροθετικές γυναίκες, το χτύπημα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και οι επιστρατεύσεις εργαζομένων αλληλοσυμπληρώνονται με τις επιθέσεις των φασιστών.

Ο αντιφασιστικός χαρακτήρας της ομοσπονδίας προκύπτει από την ιστορική δράση όσων εργατών και εργατριών βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στο φασισμό, από την αντίληψη πως ο ταξικός αγώνας είναι και αντιφασιστικός, αλλά και από το δεδομένο στόχο μας να αγωνιστούμε για την απελευθέρωση από τη μισθωτή σκλαβιά, με σκοπό την ισότιμη και αλληλεγγύα δόμηση της πανανθρώπινης κοινότητας.

Αντιλαμβανόμενοι την χρόνια και σε παγκόσμιο επίπεδο, οικονομική και όχι μόνο, καταπίεση της εργατικής τάξης, επιλέγουμε να συστρατευτούμε με το προλεταριάτο όλων των χωρών. Η απελευθέρωση των εργατών θα είναι αποτέλεσμα αγώνων οι οποίοι δεν θα περιορίζονται στα στενά όρια ενός έθνους-κράτους, αλλά θα έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα. Άμεση συνέπεια αυτής της λογικής είναι ότι δεν υπάρχει χώρος μέσα στην Ομοσπονδία για κάθε είδους εθνικών διαχωρισμών μεταξύ των εργατριών-ών.

ΑΝΤΙΣΕΞΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

ΜΕ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ότι η οργάνωση του κόσμου έγινε μέσα από ιεραρχικές αντιθέσεις και τα νόμιμα υποκείμενα της ιστορικής γραφής ήταν άνδρες που αντιπροσώπευαν την οικουμενικότητα σε αντίθεση με τις γυναίκες, που αντιπροσώπευαν τη μερικότητα και την ιδιαιτερότητα, τα φύλα διαχωρίστηκαν με βάση τα στερεότυπα του δυνατού και του αδύναμου. Οι γυναίκες αναγνωρίζονται ως το «άλλο» φύλο και οι άνδρες χρησιμοποιούνται ως σημείο αναφοράς. Αυτή η στάση διευκολύνει την αποδοχή της δύναμης και εξουσίας πάνω σε αυτές που είναι το «άλλο» φύλο ή όσον αφορά τις γυναίκες, την παραίτηση από την διεκδίκηση της δύναμης.

Το πατριαρχικό σύστημα που επιβάλλει την ανδρική κυριαρχία βλάπτει και τους άνδρες και τις γυναίκες και είναι μέρος του συνολικότερου συστήματος που διαιωνίζει τον ρατσισμό, τις ταξικές διακρίσεις, τις έμφυλες διακρίσεις και όλες τις μορφές καταπίεσης.

Ο σεξισμός – με τη μορφή ιδεολογίας, αναπαραστάσεων, στερεοτύπων – απορρέει από τις σχέσεις καθολικής ανισότητας ανάμεσα στα φύλα, από την κουλτούρα υποτίμησης των γυναικών καθώς και όσων οι σεξουαλικές επιλογές δεν συνάδουν με τα κυρίαρχα ετεροκανονικά πρότυπα ως ανθρώπων με ίσα δικαιώματα. Μέσα από την διαδικασία της υποτίμησης δημιουργούνται μεγάλες δεξαμενές ανθρώπων που θεωρητικά μπορούν να αποτελέσουν εύκολη λεία για εκμετάλλευση. Οι δυναμικοί αγώνες που έχουν δοθεί από τις γυναίκες δεκαετίες τώρα, έχουν κατορθώσει να αναχαιτίσουν αυτές τις κυρίαρχες λογικές, χωρίς όμως να καταφέρουν να τις ανατρέψουν.

Για εμάς, τους εργάτες/τριες που επιλέξαμε να οργανωθούμε στη βάση και να δώσουμε ακηδεμόνευτους ταξικούς αγώνες, αποτελεί εχθρική κάθε κυρίαρχη λογική που υποτιμά την ανθρώπινη υπόσταση και αξιοπρέπεια. Μέσα στην ευρύτερη αντιπαράθεση με το σύστημα που δημιουργεί τις συνθήκες εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, αγωνιζόμαστε για ένα κόσμο ισότητας, συντροφικότητας και σεβασμού ανεξάρτητα από το φύλο και τις σεξουαλικές επιλογές.

Στάση έξω από το εργοστάσιο Λουκίσα κατά τη διάρκεια μιοτοπορείας αλληλεγγύης

Η ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΒΑΣΗΣ

ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ αντιλαμβανόμαστε και νοηματοδοτούμε την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη, έτσι και με τις οριζόντιες δομές δεν χρησιμοποιούμε μια φράση κενή νοήματος και πρακτικών, αλλά αντίθετα τη χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε συνοπτικά έναν πλούτο θεωρητικών καταβολών και πρακτικών εφαρμογών.

Με την οριζοντιότητα, δεν εννοούμε μόνο ότι όλοι, μα όλοι είναι ίσοι και συμμετέχουν σε μια από τα κάτω οργάνωση που είναι αντί-ιεραρχική και κανείς δεν παίρνει αποφάσεις για άλλους. Εννοούμε επίσης την ενεργό δράση, την άκοπη προσπάθεια και την αγωνία για πραγματική συνδιαμόρφωση από όλους στο πλαίσιο των συνελεύσεων και των οποιωνδήποτε άλλων συλλογικών διαδικασιών.

Ο οριζόντιος τρόπος λήψης αποφάσεων προϋποθέτει τις διαδικασίες εκείνες που θα δημιουργήσουν και θα ενδυναμώσουν τις συνθήκες, κατά τις οποίες η καθεμιά και ο καθένας από εμάς θα νιώσει ότι όλες οι απόψεις είναι ισότιμες και ότι οι αποφάσεις είναι προϊόν συλλογικής επεξεργασίας.

Η συνδιαμόρφωση των προτάσεων και ο συλλογικός τρόπος λήψης αποφάσεων, η ενεργή συμμετοχή στις συνελεύσεις και τις δράσεις, η συνέπεια λόγου και πράξης, η ανάδειξη κάθε μέλους σε στέλεχος μέσα από διαδικασίες αυτομόρφωσης, μέσα από την εμπειρία της συμμετοχής, της δράσης, της ζύμωσης, της ανταλλαγής εμπειριών καθώς και της επιμονής στην ανάδειξη των απόψεων, της ανάλυσης των πρακτικών προτάσεων και των δυνατοτήτων του ατόμου στις συλλογικές διαδικασίες, αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για να επιτυγχάνονται οι οριζόντιες δομές καθημερινά και στην πράξη.

Για τις συλλογικότητες που συμμετέχουμε, οι οριζόντιες δομές και η αυτοοργάνωση δεν είναι απλά διαδικασίες, αλλά είναι δομικά στοιχεία μιας άλλης μορφής κοινωνικής οργάνωσης.

ΤΡΟΠΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΔΡΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΛΗΨΗΣ αποφάσεων του ομόσπονδου σχήματος, προκρίνεται η σύνθεση και η συνδιαμόρφωση. Για μας, συνδιαμόρφωση και σύνθεση σημαίνει στην ουσία σεβασμός, αμοιβαία αποδοχή, πλαίσιο που ενθαρρύνει την ανταλλαγή ιδεών και ακόμα περισσότερο σημαίνει ότι όλα τα μέλη είναι πολύτιμα, όλες οι απόψεις αξίζουν να ακουστούν και να συζητηθούν και όλοι είναι απαραίτητοι για να προχωρήσουν οι σκοποί του σχήματος.

Η σύνθεση-συνδιαμόρφωση και ο εκτενής διάλογος που προϋποθέτει αυτός ο τρόπος, βοηθά στην αυτομόρφωση των μελών. Επίσης, οι αποφάσεις αντιμετωπίζονται με όρους ποιότητας και όχι ποσότητας. Σημασία για μας δεν έχει μόνο να παίρνουμε πολλές αποφάσεις και να βγάζουμε «δουλειά», αλλά οτιδήποτε συναποφασίσουμε να αποτελεί προϊόν σύνθεσης όσο το δυνατόν περισσότερων συναδέλφων. Με αυτό τον τρόπο θεωρούμε πως δημιουργούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την επίτευξη των στόχων μας, μιας και ο καθένας μας είναι δομικό κομμάτι των αποφάσεών μας. Στόχος μας δεν είναι να οδηγούμαστε αποκλειστικά σε ομόφωνες αποφάσεις, αλλά να κατοχυρώσουμε πως κάθε φορά θα κατατίθενται όσο το δυνατόν περισσότερα σκεπτικά, καθώς και η μέγιστη δυνατή επιχειρηματολογία και ανάλυση σε σχέση με το θέμα ή τα θέματα που συζητούνται. Στόχος μας είναι επίσης, η σύνθεση των απόψεων προκειμένου να αναδεικνύεται ο συλλογικός πλούτος των αντιλήψεων των μελών του ομόσπονδίας και όχι κάποιου μονολιθικού τύπου ομοφωνία. Η ομοφωνία, εφόσον προκύπτει, θέλουμε να είναι αποτέλεσμα της προηγηθείσας ζύμωσης και όχι αποτέλεσμα πολιτικού συρσίματος προκειμένου να παρθεί οποιαδήποτε απόφαση.

Ο τρόπος λήψης αποφάσεων δεν είναι από μόνος του ένα αξιακό ζήτημα, αλλά ένα διαρκές στοιχείο για την καλύτερη αποτύπωση της πραγματικής θέσης της βάσης. Προφανώς, ο τρόπος λήψης αποφάσεων αφορά σε έναν από τους κυριότερους πυλώνες του ομόσπονδου σχήματος -και όλων των σχημάτων της ομόσπονδίας – τον πυλώνα των οριζόντιων δομών. Όμως, κανένας τρόπος λήψης αποφάσεων δεν

εξασφαλίζει από μόνος του (ως θεσμοθετημένη και απρόσωπη διαδικασία) την πιστή έκφραση της βάσης. Ακόμη και στα οριζόντια μοντέλα μπορεί να υποβόσκουν άτυπες ιεραρχίες ή σιωπηλές αναθέσεις, ενάντια στις οποίες θα πρέπει να επαγρυπνούμε συνεχώς, ώστε να πραγματώνονται οι αξιακές μας θέσεις.

Η διασφάλιση των καλύτερων όρων με τους οποίους θα γίνεται κάθε φορά η συζήτηση και η λήψη αποφάσεων, είναι ευθύνη και υποχρέωση του καθένα μας. Τα περιθώρια για βελτίωση είναι μεγάλα, όπως και σε κάθε ομάδα ανθρώπων, όπου οι μικροεξουσίες, τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καθένα, είτε ως ατόμου είτε ως συλλογικότητα (αλαζονεία, ισχυρογνωμοσύνη) και οι «έτοιμες» συμπεριφορές, δημιουργούν προβλήματα. Αν θέλουμε να υπερασπιστούμε πραγματικά την κοινότητα και τη συλλογική συνύπαρξη και δράση, θα επιμείνουμε στη διερεύνηση των τρόπων με τους οποίους θα σπάσουμε τους όποιους διαχωρισμούς, θα ξεπεράσουμε διαφωνίες και θα δημιουργήσουμε ένα σχήμα στο οποίο, θα συμμετέχουμε όλοι ισότιμα. Και εν τέλει θα λειτουργούμε με σύνθεση-συνδιαμόρφωση, όχι με έναν τρόπο δογματικό και στέρεο, αλλά περισσότερο ως μια δυνατότητα διερεύνησης, κριτικής και συνεχούς αυτοβελτίωσης. Γιατί πρέπει να δούμε τη σύνθεση-συνδιαμόρφωση ως ένα εργαλείο που θα ενδυναμώσει τις μεταξύ μας σχέσεις, θα δώσει δημιουργική πνοή στις διαφωνίες και θα αποτελέσει βάση, πάνω στην οποία χτίζονται οι δράσεις μας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, απορρίπτουμε την ψηφοφορία ως τρόπο λήψης αποφάσεων, καθώς θεωρούμε ότι είναι μια διαδικασία που υποσκάπτει την κουλτούρα της ζύμωσης και της συνδιαμόρφωσης, ενώ ταυτόχρονα, πολλές φορές, με το πρόσχημα της αποτελεσματικότητας επενδύει στην πνευματική οκνηρία και στη λογική της ανάθεσης.

Θεωρούμε πως ο τρόπος λήψης αποφάσεων θα μπορούσε και να αλλάξει στο μέλλον μετά από αξιολόγηση και εφόσον η διαδικασία κρίνεται πως είναι προς όφελός της και δεν αντιτίθεται στον κινηματικό χαρακτήρα, την οριζοντιότητα, την αντιιεραρχία και τη σύνθεση-συνδιαμόρφωση.

ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Η ΘΕΣΜΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ των εργατικών σωματείων είναι αλήθεια πως κερδήθηκε με αίμα από την τάξη μας. Όμως πέρα από την αναμφισβήτητη σημασία και αξία των αγώνων που έχουν δοθεί στο παρελθόν είναι σημαντικό να αξιολογούμε τις κατακτήσεις μας και στο σή-μερα.

Έτσι, ενώ από τη μία έχει κατακτηθεί η δυνα-τότητα των εργαζομένων να ιδρύουν σωματεία, από την άλλη το κράτος έχει αποδείξει πως είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμο (ειδικά επί Μνημονίου) να καταστείλει οποιαδήποτε κινητοποίηση ή αγώνα έρχεται σε αντίθεση με τις επιλογές του. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα οι επιστρατεύ-σεις δασκάλων, ναυτεργατών και εργαζομένων στο μετρό το 2013.

Επίσης, με δεδομένη την άλωση του παρα-δοσιακού συνδικαλιστικού μοντέλου μέσω της γραφειοκρατίας και των κρατικών χρηματοδοτή-σεων και ελλείψει ανταγωνιστικού εργατικού πό-λου, τα συνδικαλιστικά κεκτημένα βάλλονται συ-νεχώς με την κατάργηση και απαξίωση θεσμών και οργανισμών όπως του Οργανισμού Μεσολά-βησης και Διαιτησίας (Ο.Μ.Ε.Δ), των Επιθεωρή-σεων Εργασίας και των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (Σ.Σ.Ε)

Πέρα όμως από την καταστολή και την πάσης φύσεως κρατική αυθαιρεσία, περιοριστικά λει-τουργούν και οι παραδοσιακές κάθετες συνδι-καλιστικές δομές, το συνδικαλιστικό μοντέλο της διαχείρισης και της διαμεσολάβησης που λει-τουργεί στο καπιταλιστικό πλαίσιο και στηρίζει τη λειτουργία του. Έτσι, παρότι στα περισσότε-ρα καταστατικά η συνέλευση αναγνωρίζεται ως το ανώτατο όργανο στη λήψη των αποφάσεων, στην πραγματικότητα έχει κυριαρχήσει η λογική της «ανάθεσης» μέσω των διοικητικών συμβου-λίων.

Με το άλλοθι του «εκλεγμένου» στις περισσό-τερες των περιπτώσεων, τα διοικητικά συμβού-λια λειτουργούν καθ' εικόνα και ομοίωση του αστικού κοινοβουλίου που αποφασίζει ερήμην των αναγκών αλλά και των συμφερόντων της εκλογικής του πελατείας.

Η θεσμική αναγνώριση είναι μεν μια κατάκτη-ση αλλά αυτό που την καθιστά ουσιαστικό και διαρκές μέσο αγώνα στα χέρια των εργαζομέ-νων είναι η συνδικαλιστική κουλτούρα που καλ-λιεργεί την οριζοντιότητα, την αντιεραρχία, τον κινηματικό χαρακτήρα, τους ταξικούς ακηδεμό-νευτους αγώνες και τη συμμετοχή, όλα αυτά που εμείς ονομάζουμε συνδικαλισμό βάσης.

Η επιλογή μας, σε αυτή τη χρονική περίοδο, να μην προχωρήσουμε στη θεσμική αναγνώριση του οργάνου (παρότι αρκετά από τα πρωτοβάθ-μια σχήματα που συμμετέχουν, έχουν επιλέξει τη θεσμική αναγνώριση και κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που απορρέουν και από αυτή) έχει να κάνει με την πεποίθησή μας πως ένα τεράστιο κομμάτι του προλεταριάτου σήμερα (τετράωροι, ευέλικτοι, υποαπασχολούμενοι, συμβασιούχοι, εκ περιτροπής εργαζόμενοι, "μαύροι", ανασφάλι-στοι, επισφαλείς και άνεργοι) δεν υπολείπονται απλά και μόνο της θεσμικής αναγνώρισης, αλλά κυρίως των δομών και των αντιλήψεων που θα το καταστήσουν και πάλι ανταγωνιστικό στην τα-ξική πάλη.

Για μας πρωτεύουσα σημασία έχει η από τη βάση ανάλυση των δεδομένων της περιόδου που διανύουμε, η στόχευση και η προοπτική μας και γι' αυτό στο κάλεσμά μας για τη δημιουργία πανελλαδικής εργατικής ομοσπονδίας θεωρού-με εξαιρετικά σημαντικό να συμμετέχουν και πρωτοβάθμιες εργατικές συλλογικότητες που είτε δεν τους δίνεται είτε αρνούνται τη θεσμική αναγνώριση.

Πιστεύουμε πως η ουσιαστική νομιμοποίηση της εργατικής ομοσπονδίας βάσης δεν μπορεί παρά να πηγάζει από τα μέλη της και γι' αυτό στην παρούσα περίοδο η θεσμική αναγνώριση δεν αποτελεί άμεση επιδίωξη. Το ενδεχόμενο της θεσμικής αναγνώρισης ίσως προκύψει, εφό-σον εκτιμηθεί από μελλοντικές διαδικασίες, πως το επιβάλλουν οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες καθώς και η δυναμική που αντιστοίχως θα προ-κύψει από αυτές.

Αυτό που σήμερα προέχει είναι μια συνδικα-λιστική προσέγγιση, που θα θέσει και πάλι στο επίκεντρο τις ανάγκες και τα συμφέροντα κάθε εργαζόμενου και άνεργου, κάθε προλετάριου, ενάντια στην ύπαρξη του καπιταλισμού με στόχο την κατάργησή του.

Άλλωστε, επιδίωξή μας είναι τα σωματεία βά-σης και οι εργατικές συλλογικότητες να αποτε-λέσουν ουσιαστικούς θεσμούς καθώς δυναμώ-νουν και ριζώνουν μέσα στην εργατική τάξη.

Με την ταξική μας συνείδηση, τις δομές και τη συνδικαλιστική μας κουλτούρα οδηγό, στοχεύ-ουμε στη δημιουργία ενός συσχετισμού ταξικών δυνάμεων που θα αφαιρέσει τη δυνατότητα από την άρχουσα τάξη να εξαπολύει τις επιθέσεις της, που θα δώσει ένα τέλος στον εξευτελισμό όχι μόνο των όρων της εργασίας αλλά και της ίδιας της ύπαρξής μας.

ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΕΓΜΑ

ΑΠΟΛΥΤΑ ΤΑΥΤΙΣΜΕΝΗ με τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό είναι η οικονομική συνδιαλλαγή με το κράτος. Οι επίσημες συνδικαλιστικές ηγεσίες, επί δεκαετίες, ανοίγουν και κλείνουν εργατικούς αγώνες, με μόνο στόχο τη διασφάλιση της ταξικής συμφιλίωσης των «κοινωνικών εταίρων» και την εμπέδωση της εργασιακής και κατ' επέκταση της «κοινωνικής ειρήνης». Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι οι συνεχόμενες ήττες του εργατικού κινήματος. Η συγκρότηση ενός νικηφόρου κινήματος πρέπει από την αρχή να διασφαλίσει την αυτονομία του ως προς τα όρια και τα μέσα του αγώνα του. Άρα, κάθε συνδιαλλαγή με το κράτος και τους εργοδότες, μόνο σε ήττες μπορεί να το οδηγήσει. Ως οικονομική υποτέλεια αντιλαμβανόμαστε και για αυτό απορρίπτουμε κάθε είδους κρατική ή/και εργοδοτική επι-χορήγηση.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΜΕ ΚΑΘΕΤΕΣ ΔΟΜΕΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ – η οποία απαρτίζεται από πρωτοβάθμια σωματεία, εργατικές συ-νελεύσεις και σωματεία βάσης – προέκυψε από την επιθυμία των μελών της να δημιουργήσουν μια νέα δομή συνδικαλισμού βάσης σύμφωνα με τις αρχές τις οριζοντιότητας της αντι-ιεραρχίας και της κινηματικής δράσης (έτσι όπως αυτές παρουσιάστηκαν παραπάνω), αλλά και από τη επιθυμία και ανάγκη διαφοροποι-ησης από το υπάρχον συνδικαλιστικό μοντέλο που επικρατεί. Στο πλαίσιο αυτό κρίνεται αντιφατικό τα μέλη από τα οποία απαρτίζεται η ομοσπονδία, να συμμετέχουν σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα με κάθετες δομές.

Έτσι, σε ό,τι αφορά πρωτοβάθμια σωματεία με εκπροσώπηση σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα, προτεί-νουμε τη συμμετοχή τους στην ομοσπονδία με την προοπτική της αποχώρησής τους από τις καθεστωτικές και γραφειοκρατικές διαδικασίες συνδικαλισμού. Σε αυτές τις περιπτώσεις θεωρείται αυτονόητο πως κάθε τέτοιο σωματείο – μέλος θα αποδέχεται τις αξιακές και καταστατικές αρχές της ομοσπονδίας και, επομένως, θα αποτελεί οντότητα με χαρακτηριστικά όμοια των άλλων μελών, αυτά των οριζόντιων δομών οργάνωσης (κινηματικός και συνελευσιακός χαρακτήρας, όπου η συνέλευση αποτελεί το μοναδικό όργανο λήψης απο-φάσεων) και παραγωγής πολιτικής από τα κάτω.

Κρίνεται, ωστόσο, σκόπιμο τα εν λόγω σωματεία να μην αποκλείονται αυτομάτως με την συμμετοχή τους σε άλλα δευτεροβάθμια όργανα, αλλά να δίνεται από την ομοσπονδία ένα εύλογο χρονικό διάστημα για την αποχώρησή τους από τις δομές του καθεστωτικού συνδικαλισμού. Όταν αυτό δεν καθίσταται δυνατό, προ-τείνουμε, στο εσωτερικό των σωματείων που λειτουργούν με κάθετες δομές, να σχηματίζονται επιτροπές βάσης ή άλλες εργατικές συλλογικότητες με οριζόντια δομή και ακολούθως να συμμετέχουν στην ομοσπον-δία ως «επιτροπή εργαζομένων βάσης». Μέλημα και στόχευση των παραπάνω «επιτροπών βάσης» θα είναι ο μετασχηματισμός / μετατροπή / εξέλιξη / των σωματείων τους σε πρωτοβάθμια σωματεία – συλλογικό-ητες βάση.

ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ

ΣΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ της ομοσπονδίας, με δεδομένο πως θα έχει προηγηθεί η διαδικασία της σύνθεσης - συνδιαμόρφωσης και θα έχει κατατεθεί η συγκλίνουσα επιχειρηματολογία - ανάλυση των πρωτοβάθμιων συλλογικοτήτων, προκρίνουμε την ενιαία υλοποίηση των αποφάσεων με κοινή υπογραφή.

Σε περίπτωση που η παραπάνω, κύρια για μας, επιλογή δεν μπορεί να επιτευχθεί, δικαίωμα υπογραφής θα έχει η θέση που συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη δυναμική.

Συγκεκριμένα: Η μεγαλύτερη δυναμική επιτυγχάνεται από την επιχειρηματολογία - ανάλυση που καταθέτουν τα πρωτοβάθμια σχήματα (κάθε πρωτοβάθμιο σχήμα και μια θέση) σε συνδυασμό με την αριθμητική δύναμη που αυτές εκπροσωπούν (κάθε πρωτοβάθμιο σχήμα ορίζει την αριθμητική του δύναμη βάσει των ενεργών μελών του και όχι των εγγεγραμμένων όπως σε περιπτώσεις άλλων σωματείων).

Στην περίπτωση που κάποιο πρωτοβάθμιο σχήμα ή σχήματα δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να συνθέσουν («χωρέσουν») στην μεγαλύτερη δυναμική, μπορούν να εκφέρουν αυτόνομα λόγο πάνω στο ζήτημα, προφανώς στο βαθμό που αυτή τους η άποψη δεν θα έρχεται σε αντίθεση με τις αξιακές αρχές της ομοσπονδίας. (βλ. Αξιακές αρχές)

Σε αυτή την περίπτωση η μικρότερη δυναμική θα υπογράψει με τον τίτλο της, αλλά ταυτόχρονα θα διατηρεί και την ιδιότητα του μέλους της Ομοσπονδίας προκειμένου να διαφυλάσσεται η ενότητα της Ομοσπονδίας ακόμη και όταν κομμάτι της δυναμικής της, διαφοροποιείται.

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι δίνουμε το παρακάτω παράδειγμα υπογραφής στο πλαίσιο της μικρότερης δυναμικής:

Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου
μέλος της Ομοσπονδίας.

Με αυτό τον τρόπο πιστεύουμε πως διασφαλίζονται οι μικρότερες δυναμικές (εφόσον τους δίνεται η δυνατότητα έκφρασης) ενώ ταυτόχρονα διαφυλάσσεται η ενότητα της Ομοσπονδίας και αναδεικνύεται σε ένα θεμελιώδες για μας ζήτημα η διαφορετικότητα της κουλτούρας του συνδικαλισμού βάσης.

Η μεγαλύτερη και η μικρότερη δυναμική της Ομοσπονδίας αποτελούν το συλλογικό μας πλούτο. Οι θέσεις, είτε εκφράζουν τη μεγαλύτερη είτε τη μικρότερη δυναμική των ζυμώσεων θα κριθούν, στην πράξη και θα επαναξιολογηθούν από τη διαδικασία. Στην Ομοσπονδία δεν χωρούν "νικητές" και "ηττημένοι" αλλά η συντροφικότητα, η αλληλεγγύη και η αμοιβαία εμπιστοσύνη στο πλαίσιο των κοινά διακηρυγμένων μας στόχων.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΑΣΗΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΑΧ

Είσοδος από Στουρνάρη

21 ΜΑΡΤΙΟΥ

12:00 - 16:00

Παρουσίαση και
Συζήτηση της
Πλατφόρμας
για μια Εργατική
Ομοσπονδία Βάσης
(αξιακές αρχές,
τρόπος οργάνωσης,
λειτουργίας και
δράσης)

16:00 - 18:00

Διάλειμμα

18:00 - 22:00

Οργανωτικό
μοντέλο
ανάπτυξης

22 ΜΑΡΤΙΟΥ

12:00 - 16:00

Τοποθετήσεις
- σωματείων
- εργατικών ομάδων
- συλλογικοτήτων
Ένταξη νέων μελών
στην Ομοσπονδία

16:00 - 18:00

Διάλειμμα

18:00 - 22:00

Ανάγνωση
Πρακτικών και
ορισμός
Συνεδρίου

ΜΕ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ,

ΣΩΜΑΤΕΙΑ

& ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΒΑΣΗΣ

ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΟΙ

ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

• ergatikiomospondia@gmail.com
• ergova.wordpress.com

Εργατική Ομοσπονδία Βάσης

- ΣΒΕΟΔ Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου
- Σωματείο Σερβιτόρων Μαγειρών και λοιπών εργαζομένων του κλάδου του επισιτισμού
- Συνέλευση εργαζομένων/ανέργων/φοιτητών στα ΜΜΕ